

Posudek na diplomovou práci Veroniky Fišerové “The Role of the Past, Memory and History in the Works of Kazuo Ishiguro”

Jako téma své diplomové práce si diplomantka zvolila způsob, jakým ve svých románech Kazuo Ishiguro, jeden ze současných nejlepších britských spisovatelů, pracuje s navzájem úzce propojenými tématy minulosti, historie, paměti a vzpomínání. Pro analýzu si diplomantka vybrala pětici autorových románů, ve kterých jsou tyto jevy ústřední nejen v rovině tematické, ale i vzhledem k Ishigurově narativním postupům – *A Pale View of Hills*, *An Artist of the Floating World*, *The Remains of the Day*, *When We Were Orphans* a *Never Let Me Go*. Myslím, že není třeba připomínat, že vztah Ishigurových vypravěčů ke svým vzpomínkám je vždy problematický, neboť do nich často projektují své nesplněné tužby, utíkají do nich před nepříjemnou přítomností, či je, ať už vědomě či nevědomě, přikrášlují za účelem vyrovnání se s vlastní minulostí. A tak, i když se na první pohled tyto vypravěči navzájem značně odlišují, stárnoucí japonský malíř, nekriticky loajální majordomus, slavný detektiv či mladá žena-klon, společným jmenovatelem jejich vyprávění se stává téma (nejen vlastní) minulosti a různé způsoby a prostředky, jak se s ní vyrovnat.

Diplomová práce Veroniky Fišerové je velmi koherentní, neodbočuje zbytečně od daného tématu, je doplněná vyváženým počtem vhodně zvolených citací z primárních i sekundárních zdrojů. K dobrému dojmu práce také přispívá jen minimální množství gramatických, stylistických, či jiných formálních nepřesností. Hned první kapitola zaujme zajímavým teoretickým úvodem jak do filosofického a literárního diskursu a pojetí tématu historie a minulosti, tak představením Kazua Ishigura jako významného fenoménu nejen na britské domácí literární scéně, ale i v kontextu multikulturní literatury. Zde je také třeba ocenit, že diplomantka cituje ze široké škály současných předních světových myslitelů a literárních teoretiků.

Jednotlivé dílčí kapitoly zaměřené na vybrané romány jsou pro větší přehlednost vždy opatřené krátkým úvodem charakterizujícím daný román a jeho vypravěče vzhledem k tématu diplomové práce. Následující podkapitoly se detailně věnují jednotlivým aspektům tohoto tématu ve vztahu k tomu konkrétnímu analyzovanému dílu. Za zdařilý krok také považuji, že každá z těchto podkapitol je navíc uvedena krátkým epitafem obsahujícím citaci buď z daného primárního zdroje, či relevantního zdroje sekundárního. Syntetickou část práce pak představuje její závěr, ve kterém se diplomantka zdařile pokouší o zobecňující shrnutí předchozích analytických kapitol. Mojí jedinou otázkou tak je, zda to, že autorka nepoužila žádný sekundární zdroj zaměřený výhradně na Ishigurovu tvorbu bylo jejím záměrem, či jí k tomu vedly motivy jiné.

Z výše uvedených důvodů se domnívám, že diplomová práce Veroniky Fišerové je velmi zajímavá, dobře strukturovaná, a podepřená důkladnou znalostí a využitím primárních i relevantních sekundárních zdrojů. Proto práci doporučuji k obhajobě a navrhuji hodnocení **výborně**.

V Praze 4.5.2008